

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1346

гр. София, 09.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 95 СЪСТАВ, в публично заседание на девети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ВИОЛЕТА СТ. ПАРПУЛОВА**

Съдебни ИВАНА Й. РУСЕНОВА

заседатели: **ВЕЛИЧКА СТ. НИКОЛОВА**

при участието на секретаря **ПЕТЯ М. ГЕОРГИЕВА**

в присъствието на прокурора **М. Д. К.**

като разглежда докладваното от **ВИОЛЕТА СТ. ПАРПУЛОВА** Наказателно дело от общ характер № 20221110214386 по описа за 2022 година

След проведеното съвещание, като прецени въпросите, визирани в чл. 248, ал. 1 НПК, СЪДЪТ прие следното:

Делото е подсъдно на СРС, съгласно правилата за местната и родова подсъдност. По отношение направените от адв. Ч., адв. К. и адв. А. искания в насока прекратяване на наказателното производство спрямо техните доверители, съответно подсъдимите В. П., М. Е. и Р. К., съдът прецени исканията за неоснователни по съображения, аналогични с изложените в съдебно заседание, проведено на 13.04.2022 г. Настоящият съдебен състав споделя изложената от тримата защитници фактология относно прекратяването на съдебното производство по НОХД № 7884/2016 г. по описа на СРС, НО, 13-ти състав с протоколно определение, постановено в открито съдебно заседание, проведено на 23.05.2017 г. Констатира се и фактът на подаване от тримата защитници на молбите със съответното искане за прекратяване на производството, депозириани на 23.05.2017 г. от адв. К., и на 25.05.2017 г. от адв. Ч. и от адв. А.. Наред с това, видно от материалите по делото се констатира, че по така депозираните молби не е налице произнасяне нито от съдебния състав, на когото е било разпределено делото, нито същите са докладвани за образуване на НЧД, които да бъдат разгледани от други съдии-докладчици, в случай, че бъде възприета тезата, че след постановяване на протоколното определение от 23.05.2017 г., в което произнасяне в съответната насока не е направено, съответният съдебен състав вече не е разполагал с процесуалната възможност да се произнесе по депозираните молби. Предвид това и с оглед констатираното безспорно бездействие на съда, евентуалната възможност за прекратяване на производството спрямо тези трима подсъдими се е явила преклудирана с внасянето на последващия

обвинителен акт, който е бил предмет на разглеждане в съдебното производство по НОХД № 20434/2019 г. по описа на СРС, НО, първоначално 13-ти състав, а след отвод на съдия-докладчика, делото е било преразпределено на настоящия 95-ти състав. Доколкото цитираният § 66 от преходните и заключителни разпоредби на ЗИДНПК от 2010 г. касае изменението на ЗИДНПК, който е в сила от 28.05.2010 г., настоящият състав намира, че не е относим към процесуалния момент, в който са направени съответните искания, с оглед на което приложение намира общото правило, че процесуалните норми действат занапред. Поради това, макар не по вина на подсъдимите и техните защитници, настоящият съдебен състав приема, че възможността за прекратяване на наказателното производство спрямо посочените трима подсъдими е преклудирана, и предвид това исканията за прекратяване на наказателното производство следва да бъдат оставени без уважение.

По въпросите, визирани в т. 3 на чл. 248, ал. 1 НПК, по отношение на част от наведените от защитниците доводи, настоящият съдебен състав намира, че не следва да бъдат споделени, а именно относно сочената неяснота на мястото на извършване на деянието, като в тази връзка следва да се отчете, че твърденията на Прокуратурата, обективирани в предходните обвинителни актове, към настоящия момент са ирелевантни, а меродавни са единствено фактическите твърдения, наведени в настоящия обвинителен акт, според който се твърди, че инкриминираните действия на подсъдимите са се осъществили изцяло в трамвайната мотриса на трамвай № 20.

Настоящият съдебен състав не прие за основателни и възраженията, касаещи наличието на хулигански подбуди, доколкото наличието или липсата на такива е въпрос по същество. На следващо място, доказателствата по делото на настоящия етап също не могат да бъдат обсъждани, както и основанията, довели до вземане по отношение на част от подсъдимите на мерки за неотклонение „задържане по стража“ в досъдебната фаза на процеса.

Същевременно, настоящият съдебен състав намира за основателни останалите релевирани от защитниците доводи, а именно досежно неяснотата на обвинителния акт. Предвид лаконичното описание на изпълнителното деяние на твърдяното престъпление, за подсъдимите и техните защитници е невъзможно да организират адекватна защитна теза, като не става ясно именно в какво са обвинени. В този смисъл съдебният състав намира, че не са изпълнени дадените указания за отстраняване на констатираните в предходния обвинителен акт съществени и отстраними процесуални нарушения, изразяващи се, на първо място в механизма на извършване на деянието, както и в липсата на конкретика по отношение на действията, осъществени от всеки от подсъдимите, за които се твърди, че са допринесли за настъпването на общия противоположен резултат. По-конкретно, отново липсва посочване на механизма, по който се твърди да са нанесени ударите от всеки от подсъдимите, с коя част на тялото, с или без спомагателни средства, за каквито се твърди, че са държали в ръцете нападателите, нахлувайки в

трамвайната мотриси, като изобщо не става ясно дали в това число са визирани или не някои или всички подсъдими лица. На следващо място, отново в обвинителния акт се твърди, че шестимата подсъдими, заедно и с неустановени по делото лица, едновременно нанесли и на петимата пострадали инкриминираните телесни увреждания, като е използван изразът, че им нанасяли удари навсякъде. Същевременно в същия абзац на обвинителния акт на неговата страница 2 се твърди, че пострадалите са били разделени на две групи, като част от подсъдимите нанасяли удари на едната група, а друга част от подсъдимите - на другата група, което на практика прави невъзможен посочения механизъм на нанасяне на телесните увреждания едновременно от всички подсъдими на всички пострадали.

Съдът споделя и възраженията за неяснота и наличието на противоречие в правната квалификация на деянията както в обвинителния акт, така и в постановленията за привличане на подсъдимите в процесуалното качество на обвиняеми, както и констатира неяснота, респективно затруднение на защитата на подсъдимите, която изхожда от твърдените в обвинителния акт обстоятелства относно наличието на предходно познанство на част от подсъдимите с част от пострадалите, като не става ясно дали всички подсъдими са визирани в тази връзка, или само част от тях.

Предвид изложените съображения по-горе, настоящият състав на СРС намира, че обвинителният акт не отговаря на основните изисквания, залегнали в чл. 246 НПК, както и на задължителните указания, дадени на съдилищата с ТР № 2 от 2002 г. на ОСНК на ВКС, което не е изгубило своята актуалност и по конкретно на неговата т. 4.2., съгласно която „непосочването в обстоятелствената част на акта на начина на извършване на деянието, пострадалото лице и размера на вредите, съставлява основание за връщане на делото в предходната процесуална фаза, само ако става въпрос за елементи от престъпния състав“. В настоящия случай начинът на извършване на деянието, неговият механизъм, категорично представляват елемент на престъпния състав, като конкретизирането на действията, с които се твърди, че всеки един от подсъдимите е допринесъл за настъпването на противоправния резултат, се явява изискване към законосъобразността на обвинителния акт, с оглед осигуряване на възможност за гарантиране и пълноценно упражняване на правото на защита. Визираните противоречия са съществени и същевременно отстраними, като начинът за отстраняването им е прекратяване на съдебното производство и връщане на делото в предходната процесуална фаза за отстраняването им.

По т. 6 на чл. 248, ал. 1 НПК съдът намира, че не са налице основания за вземане на мерки за процесуална принуда спрямо подсъдимите, предвид надлежното им процесуално поведение.

С оглед направените констатации по т. 3 на чл. 248, ал. 1 НПК, подлагането на обсъждане на останалите въпроси, визирани в чл. 248, ал. 1 НПК, се явява безпредметно.

Така мотивиран,
СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за прекратяване на наказателното производство по отношение подсъдимите В. П., М. Е. и Р. К..

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по НОХД № 14386/2022 г. по описа на СРС, НО, 95-ти състав поради допуснати в хода на досъдебното производство съществени отстраними нарушения на процесуалните правила.

Определението в частта, в която са обсъдени въпросите по чл. 248, ал. 1, т. 3 и т. 6 НПК, подлежи на обжалване и/или протест в 7-дневен срок от днес пред Софийски градски съд по реда на Глава Двадесет и втора от НПК, а в останалата част е окончателно.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____